

Večerna.

Zvezdica pokojno sije,
blago luč na zemljo lije,
detece — pst! — sladko spančka . . .
Ali sančka?

Zvesto čuje mamica,
detecu pa je lepó:
v ličecu se mu ljubó
dolbe rdeča jamica . . .

Leon Poljak.

Junaška.

Hajdi, bratec, brat in sestra,
vsi možjé in vse žené;
družba nam sicer je pestra,
eno bije v nas srce!

Roko v roko, glavo h glavi
in pogum zaveznik naš,
ljubi svoji očetnjavi
daj, kar moreš, kar imaš!

In oči hite v daljavo,
koder dan bodoči spi,
saj živi le, kar je pravo,
domovina naj živi!

Modest.

Kresna noč.

Na nebu zvezde se prižigajo,
med travico kresnice švigajo.

Na trati vile plešejo svoj ples,
in zvezdice jih gledajo z nebes.

Otroci za kresnicami hite,
veseli svetle lučke si love.

Po gorah vseh kresovi plamene,
Vesele pesmi pod nebo done.

V zelenem gozdu praprot giblje se,
v opojnih kresnih sanjah ziblje se.

Skrivnostno, tiho bliža se polnoč,
prelestne sanje sniva kresna noč.

Ivanka Kalinova.

